„האוטובוס הגיע

ואין לי זמן לדברים האלה, אני מצטערת — אמרה סגן־מישנה צעירה מהשיריון, אשר רו־איינה כשהיא ממתינה בתחנת־אוטובוסים בדרך חיפה בתל־אביב. הסגן סירבה להז־דהות, בטענה שחוקי הצבא אוסרים עליה זאת, וסרבה אף להביע את דעתה בנושא.

מרגיז אותי

נורא — אומרת טוראית איריס ארליך. „מרגיז אותי שהן פטורות משירות, ואני אצטרך לשרת במילואים עד גיל 38. החוק החדש מאפשר ללא דתיות לרמות."

בצה"ל, יצטרכו חיילים למלא את התפקידים של החיילות, וזה יגרע ממצבת הלוחמים. זו הבעייה העיקרית שלי, כוח־האדם של צה"ל. חוץ מזה, היכן הצדק? באות בחורות ומבקשות להשתחרר רק מפני שלהורים שלהן יש סיבות לשיחרור, לא להן עצמן. ההורים חוששים ממה שיקרה לבת שלהם בצה"ל, וזאת מבלי שהם מכירים כלל את צה"ל!"

שיחרור הבנות מגיוס
מגדירה את **הצעת־**
ל, המשרתת ביחידת־
נה? אבל זה לא מה
א תהיינה די חיילות

לא?

„אני דתית

— הצהירה סמלת־ראשונה בקבע, פנינה מלכה, המשרתת בשיריון ב־בסיס תל־השומר. „אני באה מבית דתי. ארבע אחיות יותר מבוגרות שלי הצהירו ונפטרו משירות בצה"ל ואחות אחת, יותר צעירה ממני, הולכת בדרכן. אני חוששת שהיא תצהיר גם כן. ההורים שלי התנגדו, אבל עמדתי על שלי ולא קרה לי שום אסון. צה"ל לא הפך אותי פחות דתית."

החיילות המשרתות כיום בצה"ל, או־תן שיסבלו באופן ישיר מהחוק החדש, לא הגיבו כלל. אסור להן, על פי חוקת מטכ"ל, להתראיין לעיתונים מבלי לקבל אישור מוקדם על כך. „העולם הזה" רצה לשמוע מה דעתן של החיילות, אשר המעמס המוטל על שכמן יהיה רב יותר, מרגע קבלת החוק, והשנים שבהן תצ־טרכנה ללכת למילואים תתארכנה.

כדי לא להכשיל חיילות אלה, לא הצי־גה עצמה בפניהם חוליית „העולם הזה" כחולייית־כיסוי עיתונאית. חבריה פנו אל החיילות כמי שעורכים מישאל דעת־קהל.

המישאל לא היה על בסיס מדעי. ה־בחורות שנשאלו „נתפסו" ברחוב, בדר־כן לבסיס או ממנו, בבחירה מיקרית. לכן אין התוצאות שלו יכולות להיחשב כתו־צאות של מחקר דעת־קהל בקרב חיילות צה"ל. אולם עובדה ברורה אחת אינה מוטלת בספק: אף חיילת אחת לא תמ־כה בהצעת־החוק החדשה, וגם אותן חיי־לות שחששו להגיב (חשש שהוא, בהיקף כזה, תופעה חדשה בצה"ל) נתנו להבין כי דעתן על החוק — שלילית.

הנימוק המרכזי הוא נימוק טבעי ל־יערה בת 18 או 19: „מדוע הן לא, נחנו כן!" לובשות־המדים מתקוממות ל־ האפלייה.

ולם היו נימוקים נוספים, עמוקים ר. היו חיילות שדאגו לבעיית כוח־דם בצה"ל. היו חיילות שבחלו בשי־ של המרת ביטחון־המדינה בהסכמים ליציוניים, המרה הנעשית דווקא על־המופקדים על ביטחון־המדינה. היו חיילות שדאגו דווקא לאותן המש־טות העתידות לנצל את החוק ה־, משום שאיכותן המוסרית, ביגלל ר שלהן, תהיה נמוכה יותר.

שר־הביטחון עזר וייצמן עדיין לא את דעתו על הנושא, ומניח לסגנו, כי ציפורי, להיות האיש הרע. הרמט־ל, רב־אלוף רפאל איתן, כבר הביע את ו השלילית על החוק המוצע. מישאל ם הזה" הוכיח כי לפחות בעניין יצו מדות חיילות צה"ל איתנות מאחרי כמי צ"ל איתן.

18 שנה"

של חינוך בבית לא יכולות להתקלקל על־ידי שנתיים של צבא — טוענת חיילת בחיל־הים, אשר סרבה להזדהות בשמה. „אם החינוך שנתנו לבחורות במשך 18 שנה לא היה טוב, אי־אפשר להאשים את הצבא במה שקורה להן במשך שנות השירות. ואם הוא היה טוב, שום דבר לא יקרה. הטענה שצה"ל מקלקל את החיילות שלו באה רק מצד הגדים היודעים כי לא הצליחו לחנך את הבנות שלהן כמו שהיו רוצים באמת."